

GŁOS ROBOTNICZY

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

ŁÓDŹ, CZWARTEK 17 CZERWCA 1948 ROKU.

Nr 165 (1092)

Nota rządu polskiego

do Sojuszniczej Rady Kontroli w Berlinie w sprawie uchwał londyńskich

BERLIN (PAP). Szef polskiej misji wojennej w Berlinie, gen. Prawin, wręczył urzędującemu przewodniczącemu Sojuszniczej Rady Kontroli notę o następującym brzmieniu:

„Z komunikatu ogłoszonego w dniu 7-ym czerwca 1948 roku Rząd Polski dowiedział się o uchwaleniu na konferencji 6 państw w Londynie zaleceń w sprawie Niemiec.

Rząd Polski czuje się głęboko zaniepokojony treścią tych zaleceń, które nie uwzględniają podstawowych postulatów demokratycznej i pokojowej przebudowy Niemiec i zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim narodom europejskim, a zwłaszcza krajom — sąsiadującym z Niemcami.

Zdaniem Rządu Polskiego, obrady organu noszącego charakter przypadkowy i dowolnie dobrany, nad sprawami, które niewątpliwie dotyczą Niemiec jako całości, stanowią poważne naruszenie kompetencji Rady Kontroli dla Niemiec, jako instytucji sprawującej najwyższą władzę i czuwającej nad całokształtem zagadnień niemieckich.

Rząd Polski od dłuższego czasu z niepokojem obserwuje proces odsuwania Rady Kontroli od podejmowania podstawowych decyzji dotyczących Niemiec. Już komunikat ogłoszony w Pradze dnia 18 lutego 1948 roku przez ministrów spraw zagranicznych Polski, Cze-

chośłowacji i Jugosławii wskazywał na niebezpieczne tendencje w rozwoju sytuacji na terenie Niemiec, wynikające z naruszenia oby-

wiązujących umów międzynarodowych. Tendencje te znalazły obecnie szczególnie dobitny wyraz właśnie w zaleceniach londyńskich.

Rząd Polski widzi w tych zaleceniach dalszy krok w kierunku radykalnej i długotrwałej zmiany obecnego statutu Niemiec, w szczególności przez dokonanie zmian w ich struk-

turze i przez stworzenie organów, mających objąć funkcje dotychczas wyłącznie zastrzeżone dla Rady Kontroli.

Respektując i uznając Radę Kontroli, jako jedyny legalny organ rowolany dla wykonywania najwyższej władzy w Niemczech, Rząd Polski, działając przez swoje przedstawicielstwo przy Radzie Kontroli, uważa za swój obowiązek zwrócić jej uwagę na sytuację wytworzoną zaleceniami londyńskimi.

Rząd Polski uważa niezwłoczne zwołanie posiedzenia Rady Kontroli, celem zajęcia stanowiska w sprawie zaleceń londyńskich, za wysoce pożądane tym bardziej, że zalecenia te stanowią oczywiste naruszenie czterostronnych zobowiązań, sformułowanych w deklaracji z dnia 5 czerwca 1943 roku oraz proklamacji 4 mocarstw z dnia 30 sierpnia 1945 roku, jak również w umowie poczdamskiej.

Rząd Polski pragnie zaznaczyć, że byłby gotów, jeśli Rada Kontroli uzna to za właściwe i możliwe, przedstawić swój punkt widzenia na posiedzeniu Rady Kontroli, zwołanym dla rozważenia sprawy, poruszonej w niniejszej notce.

Węgierska delegacja rządowa przybywa dziś do Warszawy

WARSZAWA (PAP). W godzinach rannych dnia 17 czerwca br. przybywa do Warszawy węgierska delegacja rządowa z premierem p. Lajosem Dinnesem na czele.

Delegacji towarzyszy poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny R. P. w Budapeszcie dr. Alfred Fiderkiewicz.

W czasie pobytu węgierskiej delegacji rządowej w Warszawie zostanie podpisany układ o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy

między Rzeczpospolitą Polską, a Republiką Węgierską.

Wraz z premierem Dinnesem przybywają wicepremier republiki węgierskiej i sekretarz generalny Węgierskiej Partii Komunistycznej Matias Rakosi, minister spraw zagranicznych republiki węgierskiej dr. Erik Molnar, minister sprawiedliwości Stefan Ries, minister obrony narodowej Pioter Weres, minister rolnictwa Stefan Dobi i szereg innych osobistości.

Uznanie Sejmu dla Rządu za sprawną organizację gospodarki finansowej

WARSZAWA (PAP). — 43-cie posiedzenie Sejmu Ustawodawczego otworzył w dniu 16 czerwca br. wicemarszałek Szwalbe. Na ławach rządowych — ministrowie z premierem Cytankiewiczem na czele.

W pierwszym punkcie porządku dziennego przystąpiono do pierwszego czytania rządowych projektów ustaw:

a) w sprawie ratyfikacji umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o współpracy w dziedzinie polityki i administracji społecznej, podpisanej w Warszawie dnia 5 kwietnia 1948 r.;

b) w sprawie ratyfikacji umowy między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Czechosłowacką o ubezpieczeniu społecznym, podpisanej w Warszawie dnia 5 kwietnia 1948 r.;

c) o ratyfikacji układu o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy między Polską a

Bulgarią, podpisanego w Warszawie dnia 29 maja 1948 r.;

d) o ratyfikacji konwencji o współpracy gospodarczej między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Węgierską oraz układu o zastosowaniu powyższej konwencji, podpisanych w Budapeszcie dnia 13 maja 1948 r.

Projekty powyższych ustaw odesłane zostały do komisji spraw zagranicznych.

W drugim punkcie porządku dziennego sprawozdanie komisji skarbowo - budżetowej o przedłożeniu rządowym o zamknięciu rachunków państwowych za okres od 22 lipca 1944 do 31 marca 1945, złożył poseł Popiel (PPR).

— Osiągnięcia rządu demokracji ludowej — rozpoczął mówca — można należycie ocenić wtedy tylko, kiedy się uświadomi warunki jej startu.

Poseł Popiel omawia tu obszernie 20 lat rządów burżuazji i faszystów w Polsce, między pierwszą a drugą wojną światową, oraz katastrofalne skutki okupacji hitlerowskiej. Na podstawie cyfr z roku 1913 i 1937 poseł Popiel wykazuje, że rządy faszystowskie w Polsce przyniosły zamiast wzrostu — spadek produkcji w wielu dziedzinach. Produkcja węgla z 41 milionów ton spadła do 36 mil. ton, surowki żelaznej z 1.1 do 0.7 mil. ton, ropy naftowej z 1.1 do 0.5 mil. ton, superfosfatów ze 196 do 177 tys. ton, cukru z 5,614,000 kwintali do 4,913,000 kwintali.

Najpoważniejszą przyczyną rosnącego zacołania gospodarczego Polski była inercja kapitalu zagranicznego, który opanował ok. 50 procent całego przemysłu, w przemyśle ciężkim — 70 procent. Drugą przyczyną — to pozostałości feudalne w strukturze gospodarki rolnej.

To oplakane dziedzictwo sanacji doprowadzone zostało do katastrofalnego stanu — wojna i okupacja hitlerowska. Zginęło około 6 milionów ludzi, w kraju pozostało około pół miliona inwalidów, 900 tysięcy ludzi przeszło przez obozy koncentracyjne, a 2 i pół miliona przez przymusowe obozy pracy. Straty materialne sięgały sumy 80 miliardów zł przedwojennych, równających się 40 budżetom przedwojennym.

W dalszym ciągu swego przemówienia poseł Popiel omawia historyczne reformy, które wprowadził rząd demokracji ludowej, opierając się na manifestie PKWN. Już w czasie pierwszej po wyzwoleniu jesieni i zimy półtora miliona chłopów otrzymało ziemię, należącą poprzednio do 6 i pół tysiąca rodzin obszarńskich. Zdobywcom demokracji ludowej nie udało się osiągnąć ani sabotaż reakcji ani nawet bandy organizowane przez dywersantów spod znaku NSZ. Usilna praca klasy robotniczej uruchamiano i odbudowywano fabryki.

Ogromnym osiągnięciem była nacjonalizacja przemysłu. Obieła w zarząd i zabezpieczono 7932 przedsiębiorstwa przemysłowe, kolejowe, towarzystwa ubezpieczeń i banki. W dalszym ciągu mówca przytacza szereg cyfr, ilustrujących rozbudowę kolei, odbudowę mostów, dróg itp. Te ogromne potrzeby państwa wymagały niezwykle wnikliwej polityki finansowej.

Wielkim dziełem było dokonanie reformy walutowej, połączonej z zabiegami deflacyjnymi. Dalo to poważną rezerwę emisywną w wyniku której, nie narażając kraju na inflację, można było pokryć z emisji kosztów wojennych najbardziej istotnych działań gospodarczego państwa w okresie sprawozdawczym nie pokrywały wydatków.

(Dalszy ciąg na str. 2-głej.)

Krwawe zajścia we Francji

PARYŻ (PAP). W nocy z wtorku na środek przemysłowe miasto francuskie Clermont Ferrand stało się terenem krwawych starć między robotnikami a oddziałami policji i wojska w wyniku których ponad 170 osób z obu stron poniosło rany. Na znak protestu przeciwko brutalnemu postępowaniu policji w całym mieście i okolicy ogłoszono strajk powszechny.

Tło i przebieg wypadków przedstawia się następująco:

W pierwszych dniach czerwca 2 tys. robotników fabryki opon samochodowych Bergougnan przystąpiło do strajku, żądając podwyżki płac. Fabryka została okupowana przez robotników. We wtorek 15 bm. delegacja strajkujących odbyła rozmowę z prefektem departamentu i przybyłym specjalnie z Lyonu nadprefektem Berlaudem. Strajkujący zgodzili się ewakuować fabrykę pod warunkiem niezwłocznego podjęcia pertraktacji z dyrekcją zakładu. Nadprefekt uzależnił swą zgodę od decyzji ministra Mocha. W trakcie rozmowy telefonicznej Moch oświadczył: „przećnie ten wrzód”, ponosząc w ten sposób wyłączną odpowiedzialność za zerwanie rozmów i zajścia.

Zgodnie z decyzją ministra, prefekt zażądał bezwarunkowego opuszczenia fabryki przez strajkujących. Gdy robotnicy odmówili, policja i żandarmeria przystąpiła do ataku. Na odgłos syren fabrycznych, uruchomionych przez strajkujących, na pomoc obłożonym robotnikom podeszły pracownicy zakładów przemysłowych miasta oraz jego mieszkańcy. Policja próbowała powstrzymać ich przy pomocy gazów łzawiących.

Podczas gdy robotnicy Bergougnan zabarykadowali się w fabryce, pracownicy innych zakładów przemysłowych usiłowali nie dopuścić do miejsca zajęć nadciągających posiłków policji i wojska. W ostatecznej chwili policja rzuciła przeciwko robotnikom samochody pancerne. Krwawa walka trwała przez całą noc. Dopiero o godz. 9-ej rano policja zdołała opanować fabrykę.

Brutalna akcja policji i wojska, podjęta z polecenia ministra Mocha, wywołała powszechne oburzenie w całym Clermont Ferrand. W mieście ogłoszono strajk generalny. Tramwaje nie kursują. Liczne sklepy zostały zamknięte. Górnicy z sąsiednich kopalń w Brassaie i Ducelieu ogłosili strajk solidarnościowy. Pracownicy miasta organizują akcję pomocy robotnikom Bergougnan.

Z rozkazu gen. Clava w amerykańskiej strefie Niemiec — formuje się złożona z byzackich SS-owców tzw. „Czarna Gwardia”, która pod płaszczykiem „nieвинnych oddziałów porządkowych” kryje próby odrodzenia krwiożerczej bestii niemieckiego militarysty.

